

17. neděle v mezidobí rok A (2023)

1. čtení - 1 Král 3,5.7-12

Přál sis chápat právo.

Čtení z první knihy Královské.

Hospodin se zjevil Šalomounovi ve snu v noci. Bůh pravil: „Žádej si, co bych ti měl dát.“ Šalomoun řekl: „Hospodine, můj Bože, tys učinil svého služebníka králem místo Davida, mého otce. Ale já jsem mladíček a nevím si rady. Tvůj služebník je však uprostřed tvého lidu, který sis vyvolil, lidu četného, který nelze pro množství ani sečít, ani odhadnout. Dej proto svému služebníku chápavé srdce, jak vládnout nad tvým lidem a rozlišovat dobro a zlo, neboť kdo by jinak mohl vládnout nad tímto tak početným lidem?“ Pánu se líbilo, že Šalomoun žádal právě toto, a proto mu řekl Bůh: „Poněvadž jsi žádal právě toto a nežádal sis dlouhý věk ani bohatství ani život svých nepřátel, ale přál sis chápat právo, hle – splním tvá slova. Dám ti moudré a prozíravé srdce, že nebylo podobného před tebou, ani po tobě podobné nepovstane.“

Mezizpěv – ŽI 119,57+72.76-77.127-128.129-130

Jak miluji tvůj zákon, Hospodine!

Prohlásil jsem za svůj úděl, Hospodine,
že budu střežit tvá slova.

Lepší je pro mě zákon tvých úst
než tisíce ve zlatě a stříbře.

At' je mi útěchou tvé milosrdenství,
jak jsi slíbil svému služebníku.

At' se mi dostane tvého slitování, abych byl živ,
neboť tvůj zákon je mé potěšení.

Proto miluji tvé předpisy
více než zlato, než ryzí zlato.
Proto jsem si vyvolil všechna tvá nařízení,
nenávidím každou falešnou cestu.

Podivuhodná jsou tvá přikázání,
proto je zachovává má duše.
Výklad tvých slov osvěcuje,
poučuje prosté lidi.

2. čtení – Řím 8,28-30

Předurčil nás, abychom byli ve shodě s obrazem jeho Syna.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Víme, že těm, kteří milují Boha, všecko napomáhá k dobrému, těm, kdo jsou z Boží vůle povoláni. Neboť ty, které si napřed vyhlédl, ty také předurčil, aby byli ve shodě s obrazem jeho Syna, aby tak on byl první z mnoha bratří. A ty, které předurčil, také povolal, a ty, které povolal, také ospravedlnil, a ty, které ospravedlnil, také uvedl do slávy.

Zpěv před evangeliem – srov. Mt 11,25

Aleluja. Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tajemství Božího království odhalil malíčkým. Aleluja.

Evangelium – Mt 13,44-52

Prodá všechno, co má, a to pole koupí.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl zástupům: „Nebeské království je podobné pokladu ukrytému v poli. Když ho člověk najde, zakryje ho a s radostí nad ním jde, prodá všechno, co má, a to pole koupí. Nebeské království je také podobné obchodníku, který hledá vzácné perly. A když najde jednu drahocennou perlu, jde, prodá všechno, co má, a koupí ji. Dále je nebeské království podobné síti, která se spustí do moře a zahrne všechno možné. Když je plná, (rybáři) ji vytáhnou na břeh, posadí se, co je dobré, vyberou do nádob, co však za nic nestojí, vyhodí. Tak to bude při skonání věku: Vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých a hodí je do ohnivé pece. Tam bude pláč a skřípění zubů. Rozuměli jste tomu všemu?“ Odpověděli: „Ano.“ A on jim řekl: „Proto každý učitel Zákona, který se stal učedníkem nebeského království, je jako hospodář, který ze své bohaté zásoby vynáší věci nové i staré.“

Homilie

Král Šalomoun dostal od Boha možnost vybrat si dar. Vybral si správně a Bůh mu dal moudré a prozíravé srdce. Žijeme ve světě, kde denně zaznívá množství slov, lidé rozdávají své rozumy, a přesto vnímáme, že život má stále více komplikovaných a neřešitelných situací.

Jako věřící křesťané bychom neměli být zaskočení něčím neřešitelným. Vždyť i my vlastníme moudrost z darů Ducha Svatého. Dnes jsme z toho pokladu moudrosti mohli slyšet jednu moudrost ke správnému pojímání života. Apoštol Pavel v listě Římanům píše: „*Víme, že těm, kteří milují Boha, všecko napomáhá k dobrému, kdo jsou z Boží vůle povoláni.*“ Apoštol tvrdí, že všechno v životě má smysl, že všechno k něčemu je. Všechny problémy, zátěže, zklamání i nepříjemné katastrofy v našem životě nazýváme jediným slovem – kříž. A každý křesťan musí zvládnout moudrost kříže jako smysluplné navštívení Boží. Protože „*těm kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému.*“

I když to může být tvrdé, přesto platí, že naším posláním je probolet se ke šlechetnosti. Je to divná věta, ale je pravdivá.

Phil Bosmans v jedné ze svých úvah říká: „*Dřív nebo později narazíš hlavou do toho zatraceného trámu, který změní tvůj život na kříž. Onemocníš. Stane se nehoda. Umře člověk, kterého jsi miloval. Někdo ti zničí slibnou kariéru. Manžel či manželka tě zradí a opustí. Anebo naopak jsi šťastný. Všechno probíhá podle tvých představ... Najednou se ti postaví do cesty trám! Kříž je součástí každého lidského života, ale jenom některí jej přijímají. Ti, kteří jej odmítají, zůstávají smutní. Nemáme jiné řešení: buď tento kříž přijmeme, anebo nás přitlačí k zemi! Jenom když pochopíme smysl kříže, budeme schopni jej nést. Kříž tě přivede k pravdě o tobě, ke tvému pravému obrazu lidského syna, který je ubohý, slabý, křehký a nepatrný. Kříž tě může osvobodit od hmoty, ve které bys mohl utonout; může tě osvobodit od pokrytectví. Neosvobodí tě od utrpení, ale osvobodí tě od nesmyslnosti a neužitečnosti. A staneš se sebou samým. A staneš se člověkem... A uplakanýma očima budeš vidět všechno jiné, mnohem krásnější.*“

Tolik Phil Bosmans.

Co myslíte, může nám někdo z lidí světa naordinovat takovou terapii? Uskrovnit se, když všichni kolem vás usilují o pohodlí a blahobyt, trpět s trpícími, když se v novinách dočtete spíše o zanedbaných zvířatech než o týraných dětech? Být čestným a obětavým, když mediálními hvězdami bývají evidentní zloději a podvodníci?

Ve světě technických zázraků jaksi nezbylo místo pro kříž. Co z toho, že kdekdo nosí kříž na krku, když ho nenosí v srdci? Co nám pomůže pokřižovat se, když kříž odmítáme nést?

Už v době prvotní církve se některým křesťanům kříž nezamlouval. Chtěli jít s dobou, chtěli být úspěšní. Mít nadpřirozenou moc, to ano, dokonce byli ochotni za to pořádně zaplatit. Tak čteme ve Skutcích apoštolů o mágu Šimonovi. A co na to apoštol Pavel? „*Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě; nám, kteří jdeme ke spáse, je mocí Boží.*“ (1Kor 1,18)

Dnes jsme od sv. Pavla slyšeli, že všechno nám, kteří milujeme Boha, napomáhá k dobrému. A tak si uvědomme, že kdyby měl kámen cit a uměl mluvit, co by tak řekl o sochaři, který do něj hodiny a hodiny buší a ostrými dláty odsekává kousek po kousku, až nakonec je z balvanu nádherný umělecký výtvar. Uvažme, že cena kamene neroste tím, že jej přibývá, ale tím, že jej ubývá.

Tak nějak to s námi myslí náš umělecký Mistr a Pán, Ježíš Kristus. Chce nás zušlechtovat, abychom byli jako On (ke svému obrazu). A to bolí! Někdy to bolí opravdu moc! Protože ke šlechetnosti se musíme probrolet! A to je jediná cesta do Božího království, to je cesta k získání pokladu, vzácné perly. Musíme nakonec prodat všechno, co máme. Musí z nás odpadnout všechno přebytečné jako z toho kamene, aby zůstalo to ušlechtilé, krásné a dobré, co v nás buduje sám Bůh. Kéž se tak stane. Amen.